

Posudek bakalářské práce Hany Chovanové

Odras argentínskej histórie v poviedkach Félixu Bruzonneho

Vedoucí práce: Mgr. Dora Poláková, Ph.D.

Oponentka: Mgr. Tereza Kožnerová

Hana Chovanová se ve své bakalářské práci věnuje povídkovému dílu Félixu Bruzonneho 76; autorka se v povídkách konkrétně zaměřuje na téma vojenské diktatury v Argentině za Jorgeho Viledy, zejména pak detailně zpracovává problematiku tzv. desaparecidos.

Autorka svou bakalářskou práci uvádí obecnými informacemi o spisovateli a jeho povídkové knize; dále pokračuje výkladem o argentínské vojenské diktatuře s důrazem na období mezi lety 1976–1983, pro které je příznačné násilí, tvrdé upevňování moci, vraždy a únosy. V následujících kapitolách (kapitoly 4 až 6) se Hana Chovanová věnuje několika aspektům spojovaných s tzv. desaparecidos – největší pozornost autorka věnuje dětem a dalším pozůstalým po zmizelých obětech diktátorského režimu, zmiňuje způsoby identifikace pozůstalých s lidmi s podobnými osudy, frustraci či snahu o nalezení náhrady za zmizelé rodiče. Všechny tyto aspekty autorka textu vysvětluje na pozadí jednotlivých Bruzonneho povídek. V sedmé kapitole se autorka zmiňuje o organizacích spojovaných s tzv. desaparecidos, které se objevují rovněž v analyzovaném díle 76. Osmá kapitola je věnovaná Španělsku jako zemi, která nabízí útěchu a naději pozůstalým po tzv. desaparecidos. Předposlední kapitolu Hana Chovanová věnuje symbolice vody, zde autorka bakalářské práce vysvětluje za pomoci studie Teresy Basile motivy bouřky a moře ve vybraných povídkových příbězích. Samotný závěr je pak věnovaný tématu tzv. desaparecidos a diktatury v dalších hispanoamerických dílech.

Autorka textu bakalářské práce si v úvodu vytyčuje několik hlavních cílů, a sice prostřednictvím Bruzonneho povídek přiblížit osudy rodin postižených diktaturou; věnovat se literárnímu zpracování tématu tzv. desaparecidos; poukázat na traumata, která zažívali pozůstalí po obětech diktátorského režimu (str. 8). Navzdory snaze vytyčit si jasný cíl práce, působí výsledná práce v tomto ohledu poměrně chaoticky. Není totiž zcela zřejmé, s jakým záměrem bakalářská práce vznikla, zda kvůli představení tématu tzv. desaparecidos v povídkové tvorbě Félixu Bruzonneho, poukázání na literární zpracování pocitů, nálad či názorů pozůstalých po tzv. desaparecidos, nebo studovat v souvislosti s tzv. desaparecidos vybrané motivy opakující se v povídkách (např. déšť – jak uvádí autorka v kapitole 9).

V souvislosti s nejasně definovaným cílem práce považuji za zavádějící i název bakalářské práce. Po přečtení práce působí název spíše obecnějším charakterem, než jakým se pak ubírá text.

Další slabinu textu nacházím v kapitole 4, kdy autorka práce slibuje vrátit se k příběhu Mota s kamionem v sedmé kapitole, nicméně sedmá kapitola se již zabývá zcela odlišnou tematikou. K příběhu se pak autorka vrací již v páté kapitole (kapitola 5. 2., s. 29). To samé se opakuje v souvislosti s kapitolou o organizacích – v textu autorka píše, že se k nim vrátí v osmé kapitole, nakonec toto téma zpracovává v kapitole 7.

Dále z pozice čtenářky, pro snazší orientaci, doporučuji v úvodních kapitolách vyjmenovat názvy povídek nebo alespoň napsat kolik jich je. Po přečtení bakalářské práce není jasné, zda se autorka věnovala všem povídkám, nebo pouze užšímu výběru.

Další nedostatek vidím v kapitole 9, v níž autorka studuje symboliku vody, nicméně textu chybí jasné odůvodnění výběru tohoto symbolu a samotný výklad je pak spíše jen parafrází studie od Teresy Basile, kterou autorka bakalářské práce cituje.

Nakonec nabízím téma k zamyšlení a diskuzi – autorka ve svém textu píše, že povídka je v současnosti nejčastěji využívaný žánr (s. 12). Autorka své tvrzení dále nerozvíjí, a proto by mě zajímalo na základě čeho se tak domnívá.

Vzhledem k výše řečenému práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.